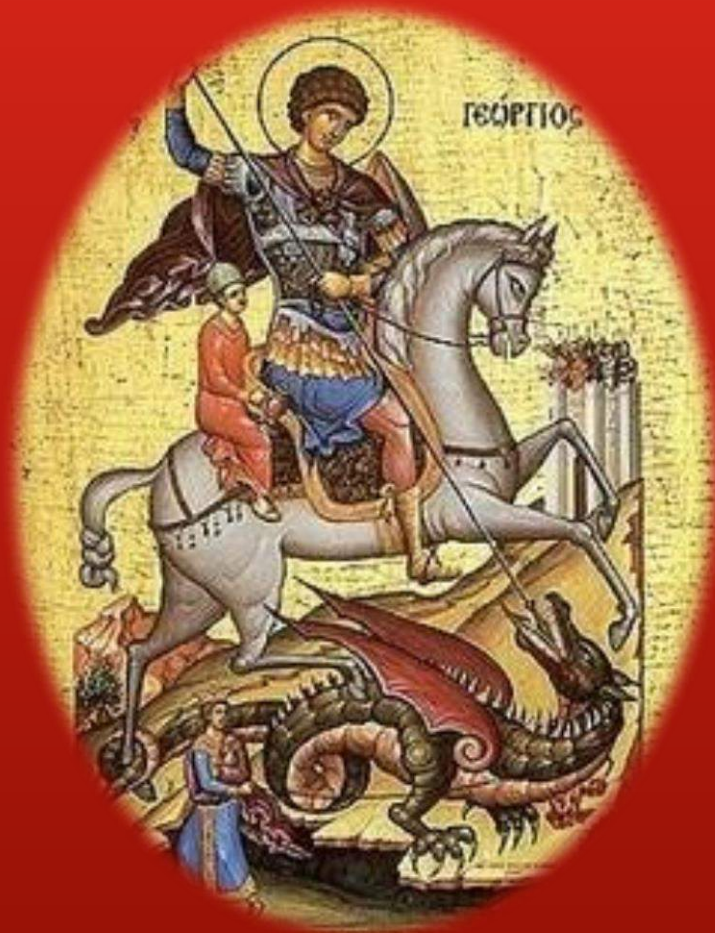

10 lat Zakładu
Opiekuńczo-Leczniczego
Kongregacji Sióstr
Miłosierdzia
św. Karola Boromeusza

Ośrodek Świętego Jerzego we Wrocławiu

Październik 2002 – Kongregacja Sióstr Miłosierdzia św. Karola Boromeusza po ponad 50 latach decyzją Komisji Majątkowej stała się ponownie właścicielem szpitala pw. św. Jerzego. Jednak do czasu zakończenia jego działalności medycznej, decyzja ta była tylko formalnością. Faktycznie opuszczane i w międzyczasie rujnowane pomieszczenia oddawano nam do roku 2008.

Decyzją Zarządu Generalnego Zgromadzenia,
na którego czele stała M. Alberta Groń
w części wyremontowanych pomieszczeń
miał powstać Zakład Opiekuńczo-Leczniczy

W 2005 ruszyły
wielkie remonty

Duszą, rękami i sercem całego
przedsięwzięcia była S. Benedykta
(i podarowana jej złota rybka do spełniania marzeń)

We wszystkich sprawach
nieocenioną pomocą była ówczesna
rodząca się wrocławska wspólnota

s. Paulina

s. Laura

s. Agnes

s. Jana

s. Gabriela

s. Felicja

s. Marcela

s. Berenike

s. Sylwia

s. Annuncjata

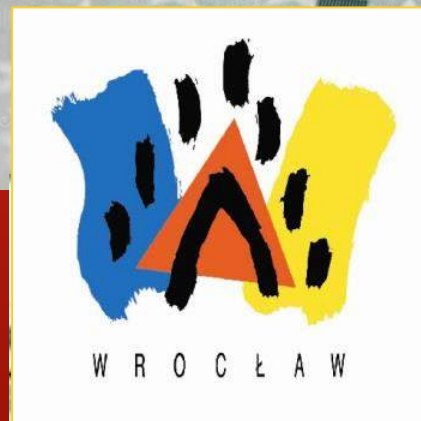
s. Letycja

W sprawach
remontowo-budowlano-przetargowo-ekonomicznych
Siostrę Benedyktę dzielnie wspomagała ekipa związana
z Fundacją Evangelium Vitae

s. Dorota Baron   Iwona Skrzypczak   s.Ewa Jędrzejak   Krystyna Klamińska

Nie można też pominąć faktu, że gdyby nie pomoc z zewnątrz, nie świętowalibyśmy dziś 10-lecia Ośrodka Świętego Jerzego.

Tu wykazali się bardzo Przyjaciele boromeuszek z Polski i zagranicy, głównie z Niemiec i z Austrii.

A zwieńczenie dzieła było możliwe dzięki hojnej, bo półtoramilionowej dotacji z Gminy Wrocław

Wreszcie! Wyremontowany i wyposażony zakład
został poświęcony 2 kwietnia 2008 r.
w trzecią rocznicę śmierci Jana Pawła II
przez Ks. Arcybiskupa Mariana Gołębiewskiego

Agapa

Była wielka radość.
... a potem nastąpiła wielka cisza...

... czas oczekiwania na wszystkie pozwolenia,
rejestrację,
szukanie i dobór personelu,
podpisywanie umów
i ten najtrudniej osiągalny...

KONTRAKT z NFZ

Wreszcie 6 października 2008 r. do Zakładu Opiekuńczo-Leczniczego p.w. świętego Jerzego mogli być przyjęci pierwsi pacjenci

Z tego czasu pochodzą przeróżne, czasem mrozące krew w żyłach, opowieści:

- a to o tym jak dzielono pierwsze-go dnia jedzenie dla chorych bez chochli

- a to o brakach personelu
- a to o siostrzanych „posiłkach”
srowadzanych z Trzebnicy
i kąpaniu chorych przez Przełożoną Generalną

A potem zaczęło się zwyczajne,
ale wypełnione po brzegi, codzienne życie...

- toaleta poranna,
- śniadanie,
- Msza św.,
- terapia zajęciowa,
- obiad,
- rehabilitacja,
- Koronka do Miłosierdzia Bożego,
- odwiedziny: rodziny, znajomych, wolontariuszy,
- kolacja,
- toaleta wieczorna
- odpoczynek nocny

Żalą lub - częściej – cieszą się Pacjenci, że są „tak zajęci, że nie mają nawet kiedy siku zrobić”. *(śp. Iza Karolewska)*

Codzienność

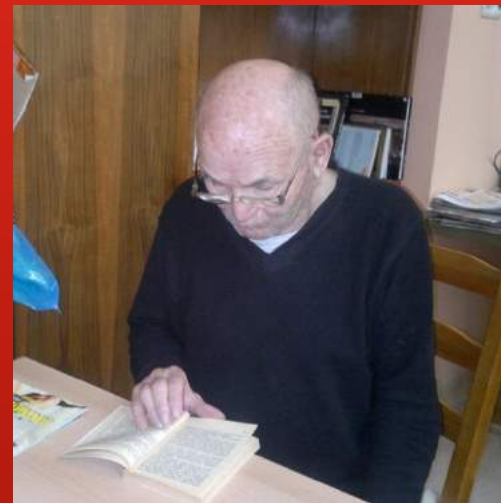

Życie Ośrodka to w dużej mierze rehabilitacja

Nie mniej ważna i często dużo przyjemniejsza
jest terapia zajęciowa

Życie Ośrodka to także wspólne, choć może niezbyt częste wycieczki

To udział w bogatym życiu artystycznym

Nie brakuje spotkań i imprez z wolontariuszami

Tu nie zapominamy o życiu duchowym i sakramentalnym

Ulubioną modlitwą wielu Pacjentów jest
Koronka do Bożego Miłosierdzia
i codzienna lektura duchowa

Życie Ośrodka to - można by pomyśleć –
NIEUSTANNE ŚWIĘTOWANIE...

Może jako zapowiedź tego, co czeka nas już wkrótce

Dziś chcemy świętować i śpiewać radosne
TE DEUM LAUDAMUS

